

Azərbaycan Respublikası adından**Q Ə R A R**

09 yanvar 2014-cü il

Şəki şəhəri

Şəki Apellyasiya Məhkəməsinin İnzibati-İqtisadi Kollegiyası

Hakimlər Abbasov Gündüz Qasım oğlu (sədrlik edən və məruzəçi), Qasımov Vidadi Kamal oğlu və Rəhimov Kamil İsmayıl oğlundan ibarət tərkibdə, Məhərrəmli Vüsal İbadullah oğlunun katibliyi, İddiaçı Abbasov Eldar Mövsüm oğlunun iştirakı ilə,

Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 01 iyul 2013-cü il tarixli qərarından üçüncü şəxslər Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızı və Əhmədova (Abbasova) Hüsniyyə Eldar qızı tərəfindən verilmiş apellyasiya şikayətinə açıq məhkəmə iclasında baxaraq

müəyyən etdi :

Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 01 iyul 2013-cü il tarixli qərarı ilə (hakim S. Zeynalova) iddiaçı Abbasov Eldar Mövsüm oğlunun cavabdeh Mingəçevir şəhər 2 saylı notariat kontorunun xüsusi notariusuna, üçüncü şəxslər Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızına, Abbasov Elməddin Eldar oğluna və Əhmədova (Abbasova) Hüsniyyə Eldar qızına qarşı iddiası təmin edilərək cavabdeh Mingəçevir şəhər 2 saylı notariat kontorunun xüsusi notariusuna Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 saylı mənzilin alqı-satqı əməliyyatının, həmin mənzildə yaşayış yeri üzrə daimi qeydiyyatda olan yetkinlik yaşına çatmış ailə üzvlərinin - Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızının, Abbasov Elməddin Eldar oğlunun, Abbasova Hüsniyyə Eldar qızının razılığı alınmadan aparılması vəzifəsi həvalə olunmuş və Mingəçevir şəhər 2 saylı notariat kontorunun xüsusi notariusundan 10 (on) manat dövlət rüsumunun alınaraq dövlət hesabına ödənilməsi qərara alınmışdır.

İşin halları

İddiaçı Abbasov Eldar Mövsüm oğlu (bundan sonra məndə iddiaçı) cavabdeh Mingəçevir şəhər 2 saylı notariat kontorunun xüsusi notariusuna (bundan sonra məndə cavabdeh və ya Mingəçevir şəhər 2 sağlı NKXN) qarşı «Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən ona məxsus evin uşaqlarının qeydiyyatda olmasından asılı olmayaraq alqı-satqısının notarius tərəfindən aparılmasına icazə verilməsi» tələbinə dair iddia ərizəsi ilə Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinə müraciət etmişdir.

Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 07.01.2013-cü il tarixli qərarı ilə Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızı, Abbasov Elməddin Eldar oğlu və Abbasova Hüsniyyə Eldar qızı üçüncü şəxs qismində məhkəmə icraatına zəruri cəlb edilmişlər.

İddiaçı 01.07.2013-cü il tarixli məhkəmə iclası zamanı iddia tələbinin dəyişdirilməsi barədə ərizə təqdim edərək iddia tələbinin «ailə üzvlərinin razılığı olmadan xüsusi mülkiyyətində olan evin alqı-satqısının cavabdehə həvalə edilməsi» kimi oxunmasını xahiş etmiş, məhkəmənin həmin tarixli iclas protokol qərarı ilə ərizə qəbul edilmişdir.

İddiaçı iddia tələbini onunla əsaslandırılmışdır ki, Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzil xüsusi mülkiyyət hüququ əsasında iddiaçıya məxsusdur. İddiaçı həmin evin alqı-satqı edilməsi üçün Mingəçevir şəhər 2 saylı NKXN-yə

rəsmi müraciət etmiş, sonuncu bundan imtina edərək təlimata əsasən yetkinlik yaşına çatmış ailə üzvlərinin razılığı alındıqdan sonra notariat hərəkətlərinin aparılmasının mümkün olmasını bildirmişdir. Hesab edir ki, həmin təlimat qanun olmadığından, habelə qanunda bu hərəkətin aparılması üçün məhdudiyət qoyulmadığından notariusun hərəkəti əsaslı hesab edilə bilməz. Buna görə də hazırki tələblə məhkəməyə müraciət etmək məcburiyyətində qalmışdır.

İş üzrə yuxarıda qeyd edilən qərar qəbul edilmişdir.

Apellyasiya şikayətinin dəlilləri:

Abbasova Zülfüyə Məhyəddin qızı və Əhmədova (Abbasova) Hüsniyyə Eldar qızı apellyasiya şikayəti verərək Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 01 iyul 2013-cü il tarixli qərarının ləğv edilməsini və yeni qərar qəbul edilərək iddianın təmin edilməməsini xahiş etmişlər. Apellyasiya şikayətini belə əsaslandırıbmışlar ki, birinci instansiya məhkəməsi maddi və prosessual hüquq normalarını pozmuş, düzgün qərar qəbul etməməklə onları evsiz qoymuş, onların konstitusion və mülki qanunvericiliklə müəyyən edilmiş hüquqlarını təmin etməmişdir.

İşdə iştirak edən şəxslərin izahatları:

Məhkəmə kollegiyasının iclasında iştirak edən iddiaçı Abbasov Eldar Mövsüm oğlu apellyasiya şikayətini müdafiə edərək apellyasiya şikayətinin əsassız olduğunu bildirərək apellyasiya şikayətinin təmin edilməməsini, birinci instansiya məhkəməsinin qərarının qüvvədə saxlanılmasını məhkəmə kollegiyasından xahiş etdi.

Üçüncü şəxs Abbasova Zülfüyə Məhyəddin qızı və onun nümayəndəsi Hüseynov Müsaqif Səfər oğlu apellyasiya şikayətinin məzmununa uyğun izahat verərək onun təmin edilməsini xahiş etdilər.

Məhkəmə kollegiyasının iclasının keçirilməsi vaxtı və yeri barədə lazımı qaydada xəbərdar edilmələrinə baxmayaraq iş üzrə cavabdeh Mingəçevir şəhər 2 saylı notariat kontorunun xüsusi notariusu, üçüncü şəxslər Abbasov Elməddin Eldar oğlu və Əhmədova (Abbasova) Hüsniyyə Eldar qızı məhkəmə iclasına gəlməmişlər və gəlməmələrinin səbəbi barədə heç bir məlumat verməmişlər. Məhkəmə kollegiyası onların iştirakları olmadan işə baxılmasını mümkün hesab etmişdir.

Hüquq məsələləri:

Azərbaycan Respublikası İnzibati Prosesual Məcəlləsinin 82-ci maddəsinə əsasən apellyasiya instansiyası məhkəməsi mübahisə ilə bağlı işə şikayət həddində və hüquqi məsələlər, habelə sübutlar və faktlar əsasında mahiyyəti üzrə tam həcmdə baxır. Apellyasiya instansiyası məhkəməsi həmçinin bu Məcəllənin 12-ci maddəsinin tələblərinə əsasən yeni təqdim olunmuş sübutları və faktları da nəzərə alır.

Həmin Məcəllənin 87.6-cı maddəsinə əsasən apellyasiya instansiya məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsinin qərarını dəyişdirmədən qüvvədə saxlaya bilər, dəyişdirə bilər və ya ləğv edərək (tam və ya qismən) yeni qərar qəbul edə bilər. Birinci instansiya məhkəməsinin qərarı apellyasiya tələbi həddində dəyişdirilə bilər.

Məhkəmə kollegiyası proses iştirakçılarını dinləyərək, şikayətin dəlillərini iş materialları ilə birlikdə tədqiq edib hesab edir ki, aşağıdakı əsaslara görə apellyasiya şikayəti təmin edilməməli, iş üzrə Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 01 iyul 2013-cü il tarixli qərarı dəyişdirilmədən saxlanılmalıdır.

İş materiallarında olan Mingəçevir Dövlət Texniki İntinventarlaşdırma və Mülkiyyət hüquqlarının Qeydiyyatı İdarəsi tərəfindən verilmiş 12.12.1997-ci il tarixli, 1501^a reyestr nömrəli Qeydiyyat vəsiqəsinin təsdiq edilmiş surətindən görünür ki, M.Ə.Rəsulzadə küçəsində yerləşən 49 saylı evin ümumi sahəsi 70,01 kv.m, yaşayış sahəsi 47,31 kv.m olan 3 otaqdan ibarət 4 saylı mənzili 2 saylı notariat kontorunun 26.09.1991-ci il tarixli, 2M5-714 reyestr saylı müqaviləsi ilə Abbasov Eldar Mövsüm oğlunun adına şəxsi mülkiyyət hüququ əsasında qeydə alınmışdır.

İşdə olan Mingəçevir şəhər 2 sayılı Notariat Kontorunun xüsusi notariusunun iddiaçıya ünvanladığı 17.08.2012-ci il tarixli, 805 nömrəli məktubdan görünür ki, həmin məktubla Azərbaycan Respublikasında notariat hərəkətlərinin aparılması qaydaları haqqında təlimatın 49-cu bəndinə əsasən yaşayış evinin, mənzillərin özgəninkiləşdirilməsi haqqında əqdlər təsdiq edilərkən, notariusun evlərdə və mənzillərdə yaşayış yeri üzrə daimi qeydiyyatda olan yetkinlik yaşına çatmış ailə üzvlərinin razılığı alındıqdan sonra notariat əməliyyatı aparmağa haqlı olması, iddiaçının mənzildə daimi qeydiyyatda olan ailə üzvlərinin razılığı alındıqdan sonra satdığı mənzili özgəninkiləşdirə biləcəyi ona izah olunmuşdur.

Mingəçevir şəhər 03 sayılı Mənzil İstismar Sahəsinin 20.12.2012-ci il tarixli, 1097 nömrəli arayışından görünür ki, iddiaçı və onun ailə üzvləri Abbasova Zülfiyyə Məhyəddin qızı, Abbasov Elməddin Eldar oğlu, Abbasova Hüsniyyə Eldar qızı, Abbasova Göyçək Eldar qızı (1998-ci il təvəllüdlü) Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 mənzil 4 ünvanında pasport qeydiyyatındadırlar.

İşdə olan Azərbaycan Respublikası Qaçqınlar və Məcburi köçkünlərin işləri üzrə Dövlət Komitəsinin Mingəçevir nümayəndəliyinin 13.09.2012-ci il tarixli, 69 nömrəli arayışından görünür ki, Abbasov Eldar Mövsün oğlu 1988-ci ildən erməni təcavüzü nəticəsində yaşayış yerini tərk etmiş, Mingəçevir şəhərində müvəqqəti məskunlaşmış, hal-hazırda H.Əliyev prospekti ev 49 mənzil 4 ünvanında qeydiyyatdadır.

Məhkəmə kollegiyası apellyasiya şikayətinin dəlillərini iş materialları ilə birlikdə araşdıraraq bu qənaətə gəlir ki, birinci instansiya məhkəməsi iddia tələbini təmin etməklə düzgün nəticəyə gəlmişdir.

Belə ki, Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasının 13-cü maddəsinə əsasən Azərbaycan Respublikasında mülkiyyət toxunulmazdır və dövlət tərəfindən müdafiə olunur.

Konstitusiyanın 29-cu maddəsinə görə hər kəsin mülkiyyət hüququ vardır. Mülkiyyət hüququ mülkiyyətçinin təkbaşına və ya başqaları ilə birlikdə əmlaka sahib olmaq, əmlakdan istifadə etmək və onun barəsində sərəncam vermək hüquqlarından ibarətdir.

Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinin tərkib hissəsi olan «İnsan hüquqlarının və əsas azadlıqlarının müdafiəsi haqqında» Konvensiyanın 1 sayılı Protokolunun 1-ci maddəsinə görə hər bir fiziki və hüquqi şəxs öz mülkiyyətindən maneəsiz istifadə etmək hüququna malikdir. Heç kəs, cəmiyyətin maraqları naminə, qanunla və beynəlxalq hüququn ümumi prinsipləri ilə nəzərdə tutulmuş şərtlər istisna olmaqla, öz mülkiyyətindən məhrum edilə bilməz.

Azərbaycan Respublikasının Mülki Məcəlləsinin 152-ci maddəsinə əsasən mülkiyyət hüququ subyektin ona mənsub əmlaka öz istədiyi kimi sahib olmaq, ondan istifadə etmək və ona dair sərəncam vermək üzrə dövlət tərəfindən tanınan və qorunan hüququdur.

İstifadə hüququ, mülkiyyət hüququnun komponenti kimi, mülkiyyətçinin əmlakın faydalı xassələrindən yararlanma imkanını ehtiva edir. Bu hüququn mənasına görə mülkiyyətçi öz əmlakından istifadədə sərbəstdir və istifadə hüququna maneə yaradılması bütövlükdə mülkiyyət hüququna müdaxilə hesab olunur.

Azərbaycan Respublikasının MM-nin 6-cı maddəsində mülkiyyətin toxunulmazlığı, mülki hüquqların maneəsiz həyata keçirilməsinə şərait yaradılması, pozulmuş hüquqların bərpa edilməsi, mülki hüquqların məhkəmə müdafiəsi mülki qanunvericiliyin prinsipləri kimi müəyyən edilmişdir.

Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası Məhkəməsi Plenumu Azərbaycan Respublikası Mülki Məcəlləsinin 228.5-ci maddəsinə dair 27.05.2008-ci il tarixli qərarında göstərmişdir ki, mülkiyyətçinin ailə üzvlərinin yaşayış binasının tərkib hissəsindən onunla bərabər istifadə hüququ mənzil hüququnun (obyekti) predmeti kimi nəzərdən keçirilməli və ailə üzvlərinin bu hüququ onlardan birinin mülkiyyətində mövcud olan yaşayış sahəsindən onunla bərabər istifadə etməyi ehtiva edən kimi qiymətləndirilməlidir. Həmin əmlakın özgəninkiləşdirilməsinə və ya mülkiyyətçi tərəfindən sərəncam hüququnun başqa yolla

həyata keçirilməsinə isə bu hüququn mövcudluğu təsir etmir, ona görə ki, yaşayış binasının tərkib hissəsindən mülkiyyətçinin ailə üzvlərinin onunla bərabər istifadə etmək hüququ mülkiyyət hüququnun Mülki Məcəllənin 152.1-ci maddəsində nəzərdə tutulan elementlərindən biri olan istifadə hüququnu təşkil etmir.

Azərbaycan Respublikasının Mülki Məcəlləsinin 225.2-ci maddəsində göstərilir ki, nikaha girəndə ər-arvaddan hər birinə mənsub olmuş əmlak, habelə onlardan birinin nikah dövründə hədiyyə kimi və ya vərəsəlik qaydasında aldığı əmlak onun mülkiyyətidir.

Azərbaycan Respublikasının Ailə Məcəlləsinin 34.1-ci maddəsinə əsasən nikah dövründə hədiyyə şəklində və ya vərəsəlik qaydasında, digər əvəzsiz əqdlər üzrə əldə etdikləri əmlak ər-arvadın hər birinin ayrıca mülkiyyətindədir (ər-arvadın hər birinin əmlakıdır).

Məhkəmədə baxılan hüquq münasibətinin yarandığı zaman, yəni 1990-cı illərdə qüvvədə olan Azərbaycan Respublikasının Nikah və Aliə Məcəlləsinin (26.12.1969-cu il tarixli) 29-cu maddəsində göstərilirdi ki, nikah dövründə hədiyyə şəklində və ya vərəsəlik qaydasında əldə etdikləri əmlak ər-arvadın hər birinin ayrıca mülkiyyətindədir.

Notariat haqqında Azərbaycan Respublikası Qanununun mövcud mübahisəni tənzimləyən “əmlakın özgəninkiləşdirilməsi və girov qoyulması haqqında əqdlərin təsdiq olunması” maddəsinə də görünür ki, həmin maddədə əmlakın özgəninkiləşdirilməsi ilə bağlı daimi qeydiyyatda olan yetkinlik yaşına çatmış ailə üzvlərinin razılığının alınması barədə göstəriş yoxdur.

Normativ hüquqi aktlar haqqında Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası Qanununun 2.6-cı maddəsinə əsasən fərman və ya digər normativ hüquqi akt qanunla ziddiyyət təşkil etdikdə qanun tətbiq edilir.

Azərbaycan Respublikasının İnzibati Prosesual Məcəlləsinin 1.2-ci maddəsinə görə, bu Məcəllə ilə başqa qayda müəyyən edilmədiyi və bu Məcəllə ilə nəzərdə tutulmuş prosesual prinsiplərə zidd olmadığı hallarda, inzibati mübahisələrə dair işlər üzrə məhkəmə icraatında Azərbaycan Respublikasının Mülki Prosesual Məcəlləsinin müddəaları tətbiq oluna bilər.

Azərbaycan Respublikasının Mülki-Prosesual Məcəlləsinin 13.2-ci maddəsinə əsasən məhkəmə işə baxarkən normativ hüquqi aktlar arasında ziddiyyət aşkar edərsə, o, daha yüksək hüquqi qüvvəyə malik olan normativ hüquqi akt əsasında qərar qəbul edir.

«Daşınmaz Əmlakın Dövlət Reyestri Haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununun 8.0.5-ci maddəsinə əsasən bu Qanun qüvvəyə minəndəki müvafiq icra hakimiyyəti orqanları tərəfindən verilmiş daşınmaz əmlak üzərində, o cümlədən torpaq sahələri, binalar və qurğular, yaşayış və qeyri-yaşayış sahələri, fərdi yaşayış və bağ evləri, yer təkisi sahələri, su tutarları, meşələr və çoxillik əkmələr, əmlak kompleksi kimi müəssisələr üzərində hüquqları təsdiq edən aktlar, şəhadətnamələr və qeydiyyat vəsiqələri daşınmaz əmlak üzərində hüquqların əmələ gəlməsinin, başqasına keçməsinin, məhdudlaşdırılmasının (yüklülüyünün) və xitam verilməsinin dövlət qeydiyyatı üçün əsas hesab olunur.

Göründüyü kimi istər Respublika qanunvericiliyi, istərsə də Beynəlxalq qanunvericilik hər bir şəxsin ona məxsus əmlaka sahib olmaq, ondan öz tələblərinin təmin olunması üçün istifadə etmək və onun barəsində sərəncam vermək hüququnu tanıyır və dövlət tərəfindən bu hüquqların qorunmasına təminat verir.

Birinci instansiya məhkəməsinin gəldiyi nəticəyə görə, iddiaçı 12.12.1997-ci il tarixli, 1501^a reyestr nömrəli Qeydiyyat vəsiqəsinə əsasən xüsusi mülkiyyətində olan, Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzilin alqı-satqısı əməliyyatının yaşayış yeri üzrə qeydiyyatda olan ailə üzvlərinin razılığı alınmadan aparılmasının cavabdehə həvalə edilməsini tələb etməkdə haqlıdır.

İş materiallarında olan Mingəçevir şəhər Məhkəməsinin 01.11.2012-ci il tarixli qətnaməsindən görünür ki, Abbasova Zülfyyə Məhyəddin qızı cavabdeh Abbasov Eldar

Mövsüm oğluna qarşı “ümumi birgə mülkiyyətdə payların müəyyən edilməsi” tələbinə dair iddia qaldıraraq, Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzilin onların ümumi birgə mülkiyyətdə olduğuna görə hər birinin paylarının müəyyən edilməklə bölgüsünü xahiş etmişdir. Həmin qətnamə ilə müəyyən edilmişdir ki, Əhmədov Radik Səhrab oğlu Mingəçevir şəhəri Lenin küçəsi (indiki Heydər Əliyev prospekti) ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzili 26 oktyabr 1991-ci il tarixli bağışlama müqaviləsi ilə Abbasov Eldar Mövsüm oğluna bağışlamışdır. Qeyd olunan mənzil birgə nikah dövründə əldə edilməmişdir, həmin mənzil cavabdehə əvəzsiz şəkildə, bağışlama müqaviləsinə əsasən verilmiş, bundan sonra birgə nikah dövründə özəlləşdirmə proqramına uyğun olaraq əvəzsiz şəkildə cavabdehin şəxsi mülkiyyətinə verilmişdir. Göründüyü kimi, qeyd olunan əmlak əvəzsiz əqdə əsasən əldə edildiyinə görə, həmin mənzil iddiaçı ilə cavabdehin ümumi birgə mülkiyyəti deyil, cavabdeh Abbasov Eldar Mövsüm oğlunun mülkiyyətidir. Məhkəmə hesab etmişdir ki, qeyd olunan mənzil ümumi birgə mülkiyyət olmadığından, cavabdehin mülkiyyətində olduğundan və iddianın təmin edilməsi üçün qanuni əsaslar mövcud olmadığından həmin əmlakın bölünməsinə dair hazırkı iddia əsassızdır. Qeyd olunan qətnamə ilə Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızının iddiası rədd edilmişdir.

Şəki Apellyasiya Məhkəməsinin Mülki Kollegiyasının qanuni qüvvəsini almış 05.03.2013-cü il tarixli, 2(107)-52/2013 sayılı qətnaməsindən görünür ki, Mingəçevir şəhər Məhkəməsinin 01.11.2012-ci il tarixli qətnaməsindən Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızı tərəfindən verilmiş apellyasiya şikayəti təmin edilmədən, Mingəçevir şəhər Məhkəməsinin 01.11.2012-ci il tarixli qətnaməsi dəyişdirilmədən saxlanılmışdır.

Azərbaycan Respublikasının Mülki-Prosessual Məcəlləsinin 82.3-cü maddəsinə görə, bir mülki iş üzrə qanuni qüvvəyə minmiş məhkəmə qətnaməsi ilə müəyyən edilmiş faktlar həmin işdə iştirak edən şəxslər tərəfindən başqa məhkəmə prosesində mübahisələndirilmir və yenidən sübut edilmir.

Yuxarıda şərh olunduğu kimi, Mingəçevir şəhər Məhkəməsinin 01.11.2012-ci il tarixli və Şəki Apellyasiya Məhkəməsinin Mülki Kollegiyasının 05.03.2013-cü il tarixli qətnamələri ilə Mingəçevir şəhəri H. Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzilin Abbasov Eldar Mövsüm oğlu ilə Abbasova Zülfüyyə Məhyəddin qızının ümumi birgə mülkiyyətində deyil, Abbasov Eldar Mövsüm oğlunun şəxsi mülkiyyətində olmaqla onun ayrıca əmlakı olması müəyyən edilmişdir. Həmin qətnamələr qanuni qüvvəsini aldığı üçün hazırda işə baxan məhkəmə kollegiyası üçüncü AR MPM-nin 82.3-cü maddəsinin tələbinə uyğun olaraq preyardisial əhəmiyyət daşıyır və deməli qanunvericiliyin qeyd olunan normasının tələbinə uyğun olaraq mübahisə edilən mənzilin Eldar Abbasovun şəxsi mülkiyyətində olmaqla onun ayrıca əmlakı olması bir daha mübahisələndirilə bilməz və həmin halın yenidən sübut edilməsinə ehtiyac yoxdur.

Məhkəmə kollegiyası apellyasiya şikayətinin dəlillərini iş materialları birlikdə, qanunvericiliyin normaları ilə əlaqəli şəkildə araşdıraraq bu nəticəyə gəlir ki, Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzil iddiaçı tərəfindən əvəzsiz əqd, yəni bağışlama müqaviləsi əsasında əldə edildiyindən, həmin bağışlama müqaviləsi əsasında 12.12.1997-ci il tarixli, 1501^a reyestr nömrəli Qeydiyyat vəsiqəsi verilərək Abbasov Eldar Mövsüm oğlunun adına şəxsi mülkiyyət hüququ əsasında qeydə alındığından, iddiaçının mülkiyyətində olan yaşayış evindən maneəsiz (sərbəst) istifadə etmək, o cümlədən həmin əmlak üzərində sərəncam vermək hüququ olduğundan, birinci instansiya məhkəməsi iddiaçının 12.12.1997-ci il tarixli, 1501^a reyestr nömrəli Qeydiyyat vəsiqəsinə əsasən xüsusi mülkiyyətində olan, Mingəçevir şəhəri H.Əliyev prospekti ev 49 ünvanında yerləşən 4 nömrəli mənzilin alqı-satqısı əməliyyatının yaşayış yeri üzrə qeydiyyatda olan ailə üzvlərinin razılığı alınmadan aparılmasının cavabdeh Mingəçevir şəhər 2 sayılı Notariat kontorunun xüsusi notariusuna həvalə edilməsi barədə iddia tələbini təmin etməkdə haqlı olmuşdur.

Beləliklə, məhkəmə kollegiyası hesab edir ki, birinci instansiya məhkəməsi maddi hüquq normalarını və ya prosessual hüquq normalarını pozmamış, gəldiyi nəticə üçün mühüm əhəmiyyəti olan bütün faktiki halları aydınlaşdırmışdır, birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən müəyyən edilmiş, iş üçün əhəmiyyətli hallar sübut edilmişdir və məhkəmənin qərarında göstərilmiş nəticələri işin hallarına uyğun gəlir. Ona görə də məhkəmə kollegiyası apellyasiya şikayətinin dəlillərini birinci instansiya məhkəməsinin qərarının ləğv edilməsi üçün yetərli hesab etmir və bu nəticəyə gəlir ki, Azərbaycan Respublikasının İnzibati Prosessual Məcəlləsinin 87.6-cı maddəsinə əsasən apellyasiya şikayəti təmin edilməməli və qərar dəyişdirilmədən qüvvədə saxlanmalıdır.

Göstərilənlərə əsasən və Azərbaycan Respublikasının İnzibati Prosessual Məcəlləsinin 87, 89, 90 və 94-cü maddələrini rəhbər tutaraq, məhkəmə kollegiyası

qərara aldı :

Üçüncü şəxslər Abbasova Zülfəyyə Məhyəddin qızı və Əhmədova (Abbasova) Hüsniyyə Eldar qızı tərəfindən verilmiş apellyasiya şikayəti təmin edilməsin.

İş üzrə Şəki İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 01 iyul 2013-cü il tarixli qərarı dəyişdirilmədən saxlanılsın.

Qərardan onun tam formada təqdim edildiyi gündən 1 ay müddətində Şəki Apellyasiya Məhkəməsi vasitəsi ilə Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinə kassasiya şikayəti verilə bilər.

Məhkəmə qərarı ondan şikayət verilmədiyi halda, təqdim olunduğu gündən 30 gün müddətində qanuni qüvvəyə minir.

Sədrlik edən: imza var

Hakimlər: imzalar var

Düzdür

Hakim:

Gündüz Abbasov